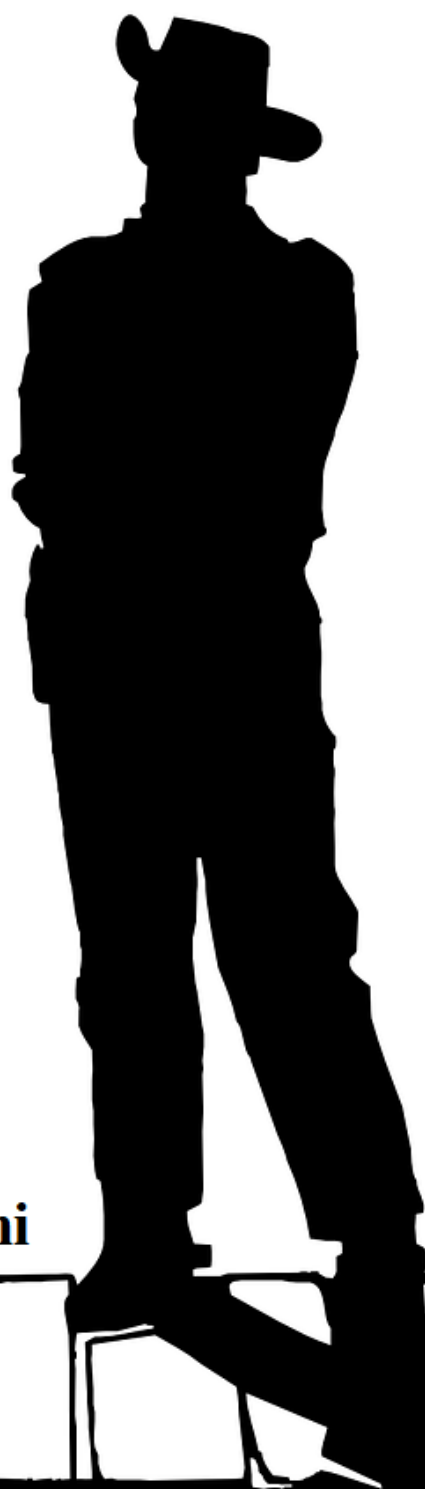

DEAD or DEAD

poviedku
napísal:

Lev
medzi
spisovateľmi

Ilustrácia
na obálke:
Pixabay

DEAD

or DEAD

Lev medzi spisovateľmi

Dead
or
Dead

Chladný dážď, spev trúchlivých, zvonenie ľalií. Na smrekovom kríži nad jamou nápis: Tu odpočíva čestný zbabelec, vrah, zavraždený...

Posledné slová nedočítam pretože ma upúta pohľad do jamy. Som mŕtvy. Rána bývajú ťažké hlavne keď sa budíte z nočnej mory rovno do pekla. Široké múry, pevne zamrežované okná, malá cela. V noci idete zamrznúť, cez deň vás páli horúčava slnka.

Tak to vo väznici Carson City chodí. Môže sa vám stať aj niečo horšie? Môže ak ste napoly indián a napoly černocho.

Ale ja som si už na nástrahy života či pýchu povýšených zvykol.

Našťastie dnes ku mne hodili niekoho normálneho.

Väzňa, ktorý nemal náladu hádať sa a mlátiť.

„Ste zambo.“

„A vy zrejme Číňan.“

„Možno“, odvetil šikmooký muž v čiernom saku. Ned'aleko väznice sa nahlas rozozvučal kostolný zvon. Čas na odchod.

„Nebudem vám klamať, dnes plánujem útek.“

„A mňa dnes pred piatou majú obesit’.“ odvetil šikmooký keď videl ako pomaly zo svojej mokasíny vyťahujem pílku na železo.

„Zaved'te ma do San Francisca.“

„To nie je len tak. V San Franciscu stojí ubytovanie stopäťdesiat dolárov.“

„Nie som Číňan ale Japonec. Patrím k Jakuze, preto mám dnes visieť.“

„Jakuz... niečo som o vás počul. Nechcem problémy.“

„A päťtisíc dolárov?“

„Niet o čom uvažovať, ideme,“ odvetil som.

Cez prepílené mreže sme utiekli do kostola, kde sme sa ošatili mníšskymi rúchami a ukradli kone. Ako sme sa blížili k hranici medzi Nevadou a Californiou tak nás pri spadnutom moste nad malým kaňonom dostihli šerifovi muži. Pod zrúcaninou pomaly prechádzalo tesniace sa stádo bizónov.

„Šikmookého chcem živého, druhého zabite.“

„A čo teraz?“ opýtal sa Japonec.

„Budeme musieť potichu zoskočiť tak, aby sme dopadli na bizónov a preskákali po nich na druhý breh.“

„Čo to robia? Nestriel'at'!“ zahlásil šerif.

„Ak vystrelíme, stádo sa naľaká a Japonec zomrie.“

Nemohli robiť vôbec nič. Len sa prizerať ako opatrne skáčeme z jedného bizóna na druhého. Vo chvíľach napätia by stačil jediný výstrel a mohla to

byť cesta do náručia smrti. Stalo sa však niečo omnoho horšie. Odrazu sme za sebou započuli praskajúce skaly padajúce na kl'udné stádo. Na druhú stranu chýbali už len dva, tri skoky. Našťastie sme to stihli. Byť o sekundu pozadu, bolo by po nás.

Prešli sme horou necelú míľu, začalo sa stmievať. Úvod do chladnej temnej noci bez strechy nad hlavou nebýva príjemný. Potrebovali sme oddych. Nazbierali sme suché drevo a rozložili oheň. Na blízku nebol ani potok a na lovenie zvierat sme potrebovali viac než len mníšske rúcho a píľku na železo. Ráno ma Japonec chytil za plece a pokýval so mnou.

„Vstávaj starký! Počuješ? To je kohút!“

„Áno počujem,“ odvetil som.

„Mimochodom, ja som Hiroto.“

„Teší ma, mňa u nás volajú Orlie Pierko.“

„Dobré meno pre červenokožca. Prepáč ale mám taký hlad, že by som zjedol aj celého bizóna. Nevezmeme si niečo z farmy oproti?“

O osem hodín neskôr

San Francisco, objavenie zlata sem priviedlo mnohých zvedavcov. Či už to bola väčšina zlatokopov, obchodníkov, zlodejov, ale aj náboženských fanatikov, mesto sa veľmi rýchlo rozrastalo. Predstavovalo pre miestnych ľudí nebezpečenstvo. Slušné ženy na ulicu samé nevychádzali. Hirotovej skrytej rodine sa darilo. Používala pseudonymy ukrytá, nie len za čínske triády, ale aj za iné zločinecké skupiny. Ovládala zákonné i nezákonné obchody a vládla Californii tvrdou rukou. Ich nepriateľmi v meste bol Výbor Ostražitosti. Členovia tejto skupiny sa prezývali ostražití.

Nemali však ani potuchy, že tajne mestu vládne Jakuza. A práve tam kde by ju špióni hľadali najmenej, som sa dostal ja, obyčajný indián a domorodec. Čínska štvrť bola obrovská. Čínske hotely, nevestince, hostince, pracovne, fajčiarne ópia - ľudovo povedané ópiové brlohy. Ešte v ten deň ma Hiroto zoznámil s mužom, ktorý organizáciu viedol. Muž v maske, ktorého ľudia z najvyšších zasvätených kruhov prezývali Shi čiže Smrť.

„Porozprávajte nám niečo o sebe, Orlie Pierko.“

„Môj život nie je veľmi zaujímavý, ale objavili sa v ňom zážitky, ktoré niekedy stáli za život, no niekedy zasa nie. Matka prežila mladosť v

otroctve, než prišla do Californie. Nevedela ako ďalej, no našla tu priateľa indiána, ktorý sa stal jej mužom a ochrancom. Práve z tohto puta som na svet prišiel ja.“

„A prečo meno Orlie Pierko?“

„Náš náčelník choval Orliaka Bielohlavého. V tú hodinu keď som sa narodil, jeho vták umrel. Dali mi jeho meno Orlie Pierko.“

„V poriadku. Zdá sa, že hovoríte pravdu. Môj nevlastný brat vám ponúkne veľmi slušne platenú prácu. Povie vám, kde a ako budete operovať. Ale najprv vás oboznámi s mojimi pravidlami. Pravidlami Shi. Pravidlami Smrti.“

Skôr než sme vyšli z obrovskej ópiovej budovy prezývanej Palác Cností plnej japonských a čínskych banditov, mi Hiroto dal do rúk väčšiu kazetu s pozláteným drakom - sľúbených päťtisíc dolárov a ponúkol drahú košeľu, sako, cylinder a dokonca aj paličku. Tieto výrazné šaty som sa rozhodol nosiť len v niektorých uliciach Chinatown. V centre mesta by som bol totiž veľmi nápadný.

„Tak čo starký, ako sa ti páči Chinatown?“

„Nie je štvrt' ako štvrt', ale toto je dobré.“

„Tak vidíš, musíš mi o sebe povedať ešte viac, aby som zistil na akú prácu sa budeš najviac hodiť.“

„Čo zbrane, aké najradšej používaš okrem pítky na železo? He he,“ vysmial sa mi Hiroto.

„Nie všetky typy zbraní sa mi páčia. Najradšej mám však tiché indiánske zbrane, určené na krátku až strednú vzdialenosť. Luky či tomahawk. Nepohrdnem ani zbraňami bledých tvárí - winchestrovkou či nádhernými coltmi. He he,“ rovnako som sa uškrnul.

Pustili ma do ich sveta. A odísť jednoducho nešlo. Pretože californská Jakuza si nepýtala za zradu len malíčok, ale omnoho viac.

Nebol som v organizácii ani štyri dni. Prišla však šanca znova zasahnúť za stôl rady a pripraviť sa na novú ťažkú úlohu.

„Ako čínska vplyvná skupina obchodníkov sme požiadali našu konkurenciu bohatých Írov o slušný podiel hovädzieho dobytká...“

Shi sa odmlčal a potom pokračoval - „Aby som išiel k veci, býky Long – Horn majú do Californie v mnohých veľkých vagónoch dovážať každý štvrt' rok. Keďže som ale vegetarián, postaráte sa o to, aby každá lokomotíva zastavila na odľahlom mieste a dobytok vypustíte von. Potom sa každá lokomotíva vykoľají a rušňovodiči i ochrancovia zomrú

do jedného. Nejaké otázky?“

Texas bol pod palcom írskej zločineckej organizácie. Dostať sa k nim bez toho, aby si to všimli, znamenalo smrť. Dokonca som mal neblahý pocit, že už o nás Íri vedia. S Hirotom sme vybrali len tých najlepších japonských zabijakov. Samozrejme museli sme v krátkom čase zohnať aj mladých ryšavých frajerov, ktorých sme mali použiť ako špiónov. Ja i Hiroto sme vyšli von pred palác cností.

„Toto je neodkladná, nebezpečná práca. Povedz akého chceš koňa i zbrane môjmu sluhovi,“ zavelil Hiroto.

„Ešte k tým našim mladým agentom zo sirotincov,“ odvetil som.

„Áno?“

„Sú to len deti, mladí chlapi, tuláci a bude trvať veľmi dlho, kým sa dostanú k nim. Navrhoval by som použiť vyhrážky teda, tvrdý nátlak na miestnych írskych banditov. A poslať tam práve ich. Muži, ktorí majú zraniteľné deti a ženy.“

„Výborný nápad Pierko, ihneď to idem zariadiť. Stretneme sa tak ako vždy neďaleko vlakovej stanici,“ odvetil Hiroto.

Akcia sa zdala byť celkom jednoduchá. Ibaže naši írsky agenti nám nepotvrdili, že majú ich kumpáni plné vlaky hovädzieho dobytká, ale drahých koní. Presnejšie anglických plnokrvníkov. Bola to zásterka, kradnuté kone a omnoho väčšie balíky peňazí. Nestihli by sme informovať Shi. Museli sme sa rozhodovať rýchlo. Hiroto chcel ukradnúť kone zo všetkých vagónov a to od každej zásielky. Ja som však navrhoval zastaviť jednu lokomotívu a dať Írom jasne najavo, že osud ich obchodu bol v našich rukách. Nakoniec sa mi Hirota podarilo presvedčiť. Íri si museli priznať chybu a Shi vybuchoval šťastím.

Smrť mal pocit, že sa mu začína dariť, dokým mu jedna z jeho veštíc neprezradila niečo, čo malo doľahnúť na celú organizáciu.

„Vieš prečo po teba poslala Smrť, však? Povedz mi svoje posledné videnie,“

odvetila postava v maske.

„Pani moja nebudete spokojná. Moje proroctvo znie:

Nie len San Francisco, ale i celá California pod nadvládou zla čelia neexistujúcemu zločinu. Tak šikovná a prešibaná. Vlastným nepriateľom

krytá, temná ako noc. Banda, ktorá vládne tvrdou rukou nad ďalekým západom. Po dlhej prechádzke temnotou však stačí jeden chybný krok... Keď raz slnko krvavým lasom nešťastia pritiahne žrebca čo klamstvom neraz premohol smrť.“

Nasledujúce dni ma Hiroto zavolať do vysokých hôr. Chcel ma začať učiť nindžucu. Predstavil mi zbraň, ktorá jeho rodnú zem chránila po stovky rokov. O tom aká je katana ostrá som už počul. Najprv ma však mal naučiť základy obrany a útoku s drevenou palicou. Prvý deň som sa neunavil ani po piatich hodinách výcviku. A i najväčší Hirotovi bojovníci museli uznať, že na začiatočníka som nielen odhodlaný, ale pre novú rodinu hlavne obetavý a oddaný. Nadchádzajúcu upršanú noc k horskej chate prišla akási skupina jazdcov na arabských plnokrvníkoch ošatená v čiernych drahých oblekoch, zahalená stetsonmi a hodvábnymi šatkami. Viedla ju osoba so ženskou postavou, ktorej nebolo vidieť do tváre. Ukázala ukazovákom na Hirota a niečo mu po japonsky zavelila.

Ja som si išiel po namáhavom dni odpočinúť.

„Náš kontakt ktorý pracoval pre Britských tajných by to mohol potvrdiť. Vraj sa môže jednať o jednu a tú istú osobu. Dnes ráno tam pôjdeš a zistíš kto Orlie Pierko skutočne je.“

„To nemôže byť on!“

„Áno? Ak sa potvrdí, že utajená služba bude vedieť o všetkom, tak sa postarám, aby ste ty i on prišli o život. No ešte pred tým než sa poberiete na druhý svet, vám moji ľudia neodseknú len malíček, budú vás aj mučiť.“

V hostinci vychádzajúceho slnka

„Podľa našich informácií operoval v rôznych oblastiach severnej Ameriky. Hovorí sa o ňom, že ho štyrikrát zabili no aj tak žije. Nie je to len povest'ou, sú rôzni svedkovia, ktorí ho videli živého či umierajúceho. Nášho nesmrteľného mŕtveho špióna prezývajú bastard z toho dôvodu, že je napoly červenokožec a napoly černochoch. Nikto nevie jeho skutočné meno.“

„Ďakujem, pomohli ste nám veľmi! Pravdaže dostanete dobre zaplatené.“
Do saloonu v tej chvíli vtrhol Hirotov sluha.

„Pane nevieme nájsť vašu sestru
istý zdroj tvrdí že ju uniesli britskí špióni.“

„A čo Pierko?“

„Potom ako vašu sestru odviedli, našli neďaleko horskej chaty Orlie Pierko
mŕtveho a spáleného. Nieкто ho odstrelil a zapálil.“

„Oko za oko. Zub za zub. Len či to oko a zub nepatria niekomu inému. Ale
to sa ja už nedozviem.“

„Nerozumiem. Ako nedozviete?“

„To nepochopíš,“ odvetil Hiroto. Vybral z kabáta zbraň, priložil si ju k čelu
a stlačil spúšť.

Chladný dážď, spev trúchlivých, zvonenie ľalií. Na smrekovom kríži nad
jamou nápis: Tu odpočíva čestný zbabelec, vrah,
zavraždený...

Posledné slová nedočítam, pretože ma upúta pohľad do jamy. Som mŕtvy.

